

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Labintatlo

Ang Lihim ng mga Huling Araw

Jeff Pippenger

2023-12-08

Ang ikalawang kabanata ng Daniel ay kumakatawan sa ikalawang anghel ng Pahayag labing-apat. Bilang gayon, ito ay kumakatawan sa ikalawa sa tatlong pagsubok, na inilalarawan bilang isang pagsubok sa pagkain, na sinusundan ng isang pagsubok sa paningin, at nagtatapos sa isang litmus test. Ang tatlong pagsubok na iyon, na mga panandang-daan din sa propesiya, ay masusumpungan sa mensahe ng unang anghel ng Pahayag labing-apat. At gaya ng unang anghel ng Pahayag labing-apat, taglay din ng unang kabanata ng Daniel ang bawat isa sa tatlong pagsubok na iyon.

Ang ikalawang pagsubok, o ang mensahe ng ikalawang anghel, ay nagsisimula sa katapusan ng unang pagsubok. Ang ikalawang kabanata ay sumusunod sa unang kabanata. Ang pagwawakas ng ikalawang pagsubok ang siyang agad na nagpapasimula sa ikatlong pagsubok, sunod na sunod, walang pagitan. Ang yugto ng panahon na kinakatawan ng ikalawang pagsubok ay isinagisag ng pitumpung taon ng pagkabiha ni Daniel, na nagsimula sa paglulupig kay Jehoiakim at nagtapos sa dekreto ni Cyrus. At paglapit ng katapusan ng mga pitumpung taong iyon, naunawaan ni Daniel, sa pamamagitan ng makahulagang Salita ng Diyos, na nalalapit na ang wakas.

Sa unang taon ni Dario na anak ni Ahasuero, mula sa lahi ng mga Medo, na ginawang hari sa kaharian ng mga Caldeo; sa unang taon ng kaniyang paghahari, ako, si Daniel, ay nakaunawa sa pamamagitan ng mga aklat ng bilang ng mga taon, na tungkol dito ay dumating ang salita ng Panginoon kay Jeremias na propeta, na kaniyang tutuparin ang pitumpung taon sa mga kagibaan ng Jerusalem. Daniel 9:1, 2.

Si Daniel ay kumakatawan sa bayan ng Diyos sa mga huling araw na kumikilala sa simbolikong kahulugan ng pitumpung-taong pagkakatapon, at ang pagkilalang iyon ay nagaganap kaunti lamang bago magwakas ang pitumpung simbolikong taon. Wastong naunawaan ng bayan ng Diyos ang pitumpung-taong pagkakatapon, ngunit ang kinakatawan ni Daniel ay ang pagkaunawa na ang mga pitumpung taong iyon ay kumakatawan sa makahulagang panahon mula noong Setyembre 11, 2001, hanggang sa batas ng Linggo. Para kay Daniel, ang mga taong iyon ay nagwakas sa kautusan ni Ciro, na sa mga huling araw ay kumakatawan sa batas ng Linggo sa Estados Unidos.

Di-maglaon bago ang batas ng Linggo, ang bayan ng Diyos ay pinupukaw sa propetikong pagkaunawang kinakatawan ng simbolikong pitumpung taon. Ang mga simbolikong taong iyon ay nagsimula kay Jehoiakim, na kumakatawan sa Setyembre 11, 2001, kung kailan, kasabay ng pagdating ng Islam ng ikatlong “Sa Aba,” ang makapangyarihang anghel ng Apocalipsis labing-walo ay bumaba at ipinahayag ang pagbagsak ng Babilonia. Ang pagbagsak ng Babilonia ay kumakatawan sa mensahe ng ikalawang anghel, at noong Setyembre 11, 2001, nagsimula ang ikalawang panahon ng pagsubok para sa mga kumain ng nakatagong aklat na nasa kamay ng anghel. Ang panahong iyon, na kinakatawan ng simbolikong pitumpung taon, ay nagpapatuloy hanggang sa batas ng Linggo.

Habang nalalapit ang wakas, gaya ng inihalimbawa ni Daniel sa unang taon ni Dario, ang bayan ng Diyos ay ginigising sa pagsubok ng larawan ng hayop. Nauna na nilang naunawaan ang ilan sa mga katotohanang kaugnay ng pagsubok ng larawan ng hayop, ngunit ang bahaging kanilang mauunawaan bago sumapit ang wakas ng panahong propetiko ng ikalawang anghel ay nakatago sa kadiliman. Habang pinag-aaralan ni Daniel ang salitang propetiko ng Diyos, at pagkaraan ay nabatid niya ang kahalagahan ng pitumpung taon, siya ay inakay sa panalangin, gaya rin noong siya'y inakay sa panalangin nang mabatid niya ang bantang buhay-o-kamatayan ni Nebukadnezar hinggil sa kaniyang panaginip tungkol sa larawan. Sa ikasiyam na kabanata ni Daniel, gaya sa ikalawang kabanata, habang nananalangin si Daniel, tumanggap siya ng liwanag na propetiko.

Oo, samantalang ako'y nagsasalita sa panalangin, ang lalaking si Gabriel, na aking nakita sa pangitain sa pasimula, na lumilipad nang madali, ay humipo sa akin sa panahon ng handog sa kinahapunan. At ipinaunawa niya sa akin, at nakipagsalita sa akin, at sinabi, O Daniel, ngayo'y ako'y lumabas upang bigyan ka ng katalinuhan at pagkaunawa. Daniel 9:21, 22.

Ang "kasanayan at pagkaunawa" na ibinigay kay Daniel habang siya'y nananalangin ay kaayon ng kaniyang panalangin sa ikalawang kabanata.

Pagkatapos, umuwi si Daniel sa kaniyang bahay, at ipinabatid ang bagay na iyon kina Hananiah, Mishael, at Azariah, na kaniyang mga kasama: upang sila'y humiling ng habag sa Diyos ng langit hinggil sa lihim na ito; upang si Daniel at ang kaniyang mga kasama ay huwag mapahamak kasama ng iba pang mga pantas ng Babilonia. At ang lihim ay nahayag kay Daniel sa isang pangitain sa gabi. Pagkatapos ay pinuri ni Daniel ang Diyos ng langit. Daniel 2:17-19.

Linya sa linya, ang dalawang panalangin ni Daniel ay iisang panalangin. Pareho silang ibinigay sa kasaysayang sa simbolikong paraan ay kumakatawan sa nakikitang pagsubok ng ikalawang anghel, na nagaganap sa pagitan ng 11 Setyembre 2001 at ng nalalapit na Batas ng Linggo. Sa harap ng nakaambang bantang kamatayan mula kay Nebukadnezar at ng propetikong kaalaman hinggil sa pitumpung taon ni Jeremias at sa panunumpang pitong ulit ni Moises, nanalangin si Daniel ng panalanging Levitico dalawampu't anim, habang hinihiling na ipahayag sa kanya ng Diyos ang pangwakas na propetikong lihim ng propesiya sa Biblia. Ang lihim na itinukoy ni Juan bilang ang Pahayag ni Jesu-Cristo.

Sa ikasiyam na kabanata, nasa yugto ng paglipat sa pagitan ng dalawang kaharian si Daniel. Bumagsak na ang Babilonia sa mga Medo at mga Persiano, sapagkat ito ang unang taon ni Dario; kaya't ang bayan ng Diyos sa mga huling araw ay nalalagay sa punto ng paglipat na tinandaan sa pamamagitan ng kilusan ng unang anghel at gayon din ng kilusan ng ikatlong anghel.

Ang kilusang Filadelfiano ng mga Milerita ay lumipat tungo sa Laodicea noong 1856, at ang kilusang Laodiceano ng Future for America ay lilipat sa kilusang Filadelfiano sa pagtatapos ng tatlo at kalahating araw na sila'y patay sa lansangan na binabanggit sa kabanata labing-isa ng Apocalipsis. Ang pagsubok na hindi napagtagumpayan ng kilusang Filadelfiano ng mga Milerita mula 1856 hanggang 1863 ay may kinalaman sa doktrina ng "pitong panahon."

Ang pagsubok sa kilusang Laodiceano ng Future for America ay nakaugnay sa pangangailangang kilalanin ang kanilang kalagayang pagkakakalat, at pagkatapos ay pumasok sa panalangin at

karanasan ng Levitico 26. Si Daniel ay nasa panahong-lipatan sa pagitan ng mga imperyong Babilonia at Medo-Persya, at bago pa ang katapusan ng panahong pitumpung taon na minarkahan ng dekreto ni Ciro. Ang pitumpung taon ang konteksto ng panalangin ni Daniel, at ang pitumpung taon ay kumakatawan sa “pitong ulit” ni Moises. Ang dalawang panalangin ni Daniel ay umaayon sa panahong-lipatan na minarkahan ng “pitong ulit” sa kilusan ng unang anghel, at gayundin sa kilusan ng ikatlong anghel.

Ang "lihim" na inihayag kay Daniel ay ang pahayag hinggil sa larawan ni Nebukadnezar. Ang "lihim" ng larawan ni Nebukadnezar sa mga huling araw ay na ito'y kumakatawan sa walong kaharian, hindi apat. Sa mga naunang artikulo na nasa categoryang "Ang Ikawalo ay sa Pito," naipahayag na ang katotohanang ito. Kasama sa lihim na yaon ang pahayag hinggil sa punto ng paglipat kung kailan dumarating ang ikawalo, na yaon ay sa pito. Ang "lihim" ng larawan ni Nebukadnezar ay ang pagpapatunay sa muling pagkabuhay ng sungay ng tunay na Protestantismo at ng sungay ng Republikanismo. Itinutukoy ng kapuwa yaong mga muling pagkabuhay na ang bawat sungay ay ang ikawalo, ngunit yaon ay sa pito; at ang paglipat mula sa ika-anim hanggang sa ikawalo ng kapuwa mga sungay ay nagaganap sa maka-propetang konteksto ng isang pagsubok na kaugnay ng "pitong ulit" ni Moises. Ang paglipat ay nagaganap, gaya ng kinakatawan ni Daniel, bago lamang ang dekreto ni Ciro, na kumakatawan sa kautusang Linggo sa Estados Unidos. Pagkatapos, sa kautusang Linggo, sa mabilis na mga pagkilos, napagaling ang nakamamatay na sugat ng kapapahan samantalang ang kapapahan ay nagiging ikawalong ulo na yaon ay sa pito, at ito man ay dumaraan sa isang maka-propetang paglipat, gaya ng kinakatawan ng larawan ni Nebukadnezar sa ikalawang kabanata ng Daniel.

Kaya't pumasok si Daniel upang humarap kay Arioch, na inatasan ng hari na lipulin ang mga pantas ng Babilonia; at ganito ang sinabi niya sa kaniya: Huwag mong lipulin ang mga pantas ng Babilonia; iharap mo ako sa hari, at ipaalam ko sa hari ang kahulugan. At si Arioch ay nagmadaling iharap si Daniel sa hari, at ganito ang sinabi niya sa kaniya: Nasumpungan ko ang isang lalaki mula sa mga bihag ng Juda na magpapabatid sa hari ng kahulugan. Sumagot ang hari at sinabi kay Daniel, na ang pangalan ay Belteshazzar, Kaya mo bang ipabatid sa akin ang panaginip na aking napanaginipan, at ang kahulugan nito? Daniel 2:24-26.

Kapag naipagkaloob na kay Daniel ang lihim, binabanggit ang dalawa niyang pangalan, na nagsasaad na kinakatawan niya ang bayang tipan, na sa mga huling araw ay kakalipat pa lamang tungo sa kilusang Filadelfia ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ipinakikita niya ang katangian ng lingkod ng Diyos sa pamamagitan ng paghiling na walang sinumang paslangin dahil sa kanilang kawalang-kakayahang maunawaan ang "lihim." Nasasalungat ang kaniyang katangian kay Arioch, isang lingkod ni Nebuchadnezzar na naghahangad ng pagkilala mula sa hari dahil sa pagkakasumpong kay Daniel. Pagkatapos, tinutukoy ni Daniel ang pagkakaiba sa pagitan ng tunay na propetikong pagpapahayag at ng sa mga pantas ng Babilonya, nang sagutin niya ang tanong ni Nebuchadnezzar ng isang tanong; at, hindi tulad ni Arioch, hindi niya sinamantala ang kaniyang pagkaunawa sa "lihim" upang itaguyod ang sarili, kundi sa halip ay dinadakila ang Diyos ng langit.

Sumagot si Daniel sa harapan ng hari at nagsabi, Ang lihim na hinihingi ng hari ay hindi maipahayag sa hari ng mga pantas, ng mga astrologo, ng mga salamangkeron, ni ng mga

manghuhula; ngunit may isang Diyos sa langit na naghahayag ng mga lihim, at ipinakikilala kay Haring Nabucodonosor ang mangyayari sa mga huling araw. Ang iyong panaginip, at ang mga pangitain ng iyong ulo sa iyong higaan, ay ang mga ito. Daniel 2:27, 28.

Sinimulan ni Daniel ang kaniyang paglalahad ng “hiwaga” sa pamamagitan ng pagtukoy dito bilang isang “hiwaga” na nagpapaliwanag kung ano ang mangyayari sa mga huling araw. Ang hiwaga ng nakatagong kasaysayan ng pitong kulog ang nagtukoy kung ano ang mangyayari sa mga huling araw. Ang larawan ni Nebukadnezar ay isang bahagi ng huling-panahong hiwaga na inaalisan ng selyo bago magsara ang probasyon. Ipinahahayag ito bago magsara ang probasyon, sa panahon ng paglipat, kung kailan ang dalawang sungay ng hayop na mula sa lupa ay nagiging ikawalo na kabilang sa pito, gaya ng inilarawan ni Daniel sa unang taon ni Dario.

Tungkol naman sa iyo, O hari, habang ikaw ay nasa iyong higaan ay sumagi sa iyong isipan kung ano ang mangyayari pagkatapos nito; at ang naghahayag ng mga lihim ay ipinapaalam sa iyo kung ano ang mangyayari. Ngunit tungkol sa akin, ang lihim na ito ay hindi ipinahayag sa akin dahil sa anumang karunungan taglay ko na higit sa sinumang may buhay, kundi alang-alang sa kanila, upang ipaalam sa hari ang kahulugan, at upang iyong maalaman ang mga pag-iisip ng iyong puso. Daniel 2:29, 30.

Pinagtitibay ni Daniel ang katotohanan, sa pamamagitan ng ikalawang saksi, na ang panaginip ni Nebukadnezar ay tungkol sa mga huling araw, nang kanyang sabihin, "ang naghahayag ng mga lihim ay ipinapaalam sa iyo kung ano ang mangyayari," "pagkaraan nito." Pagkatapos ay tinukoy ni Daniel na ang lihim ay hindi ibinigay alang-alang sa kanya, ni dahil mayroon siyang nakahihigit na karunungan kaysa sa alinmang tao, kundi ang "lihim" ay ibinigay kay Nebukadnezar "alang-alang sa kanila na magpapakilala ng kahulugan." Ang "lihim" ay ibinigay para sa mga maghaharap ng "kahulugan" ng panaginip sa espirituwal na hari ng Babilonia sa mga huling araw. Ang "lihim" ay natatanging ibinigay para sa isang daan at apatnapu't apat na libo, sapagkat ang "lihim" ay para sa mga nasa mga huling araw na nagpapahayag ng huling pagbagsak ng Babilonia. Pagkatapos, inihayag ni Daniel ang larawan sa panaginip na nakubli sa kadiliman, at nagdulot ng pagsubok na may kinalaman sa buhay o kamatayan.

Ikaw, O hari, ay nakakita, at narito, isang dakilang larawan. Ang dakilang larawang ito, na ang kakinangan ay natatangi, ay nakatayo sa harap mo; at ang anyo nito ay kakilakilabot. Ang ulo ng larawang ito ay dalisay na ginto, ang dibdib at ang mga bisig nito ay pilak, ang tiyan at ang mga hita nito ay tanso, ang mga binti nito ay bakal, ang mga paa nito ay bahagi'y bakal at bahagi'y putik. Nakita mo hanggang sa may isang batong nahugot na hindi sa pamamagitan ng mga kamay, na tumama sa larawan sa mga paa nitong bakal at putik, at pinagkapirapiraso ang mga iyon. Kung magkagayo'y ang bakal, ang putik, ang tanso, ang pilak, at ang ginto ay magkakasamang nadurog, at naging gaya ng ipa sa mga giikan sa tag-araw; at tinangay sila ng hangin, anupa't walang dakong nasumpungan para sa kanila: at ang batong tumama sa larawan ay naging isang malaking bundok, at pinuno ang buong lupa. Ito ang panaginip; at ipahahayag namin sa harap ng hari ang kahulugan nito. Daniel 2:31-36.

Ang panaginip ni Nebukadnezar ay tumukoy sa mga kaharian sa propesiya ng Bibliya mula sa kaniyang kapanahunan hanggang sa mga huling araw, kung kailan ang isang daan at apatnapu't

apat na libo—na kinakatawan ni Daniel sa kaniyang paglalahad kay Nebukadnezar at ng batong tinabas na hindi gawa ng mga kamay—ay wawasak sa mga makalupang kahariang kinakatawan sa larawan; at ang batong iyon ay magiging isang bundok na pumupuno sa buong lupa. Ang panaginip ay hinggil sa mga huling araw, sa punto ng transisyong propetiko kung kailan ipinahahayag sa isang daan at apatnapu't apat na libo ang huling lihim na propetiko.

Bilang watawat ng tunay na Protestanteng sungay, dinadala nila ang mensahe ng ikatlong anghel sa isang naghihingalong sanlibutan. Ang mensaheng iyon ay lumalakas hanggang sa maging isang malakas na sigaw sa panahon ng batas sa Linggo sa Estados Unidos, kung kailan ipinatutupad ang tatak ng hayop. Bago ang kautusang iyon, ang mga kinakatawan ni Daniel sa mga huling araw ay haharap sa pagsubok ng larawan ng hayop. Iyon ay isang nakikitang pagsubok, at hinihingi nito na ang mga kilusang hahantong sa paglalabas ng batas sa Linggo ay makita ng mga kinakatawan ni Daniel. Sila ay sinusubok upang matuklasan kung pinili nila ang banal na pamamaraan na nagpapahintulot sa kanilang makita ang pagsubok ng larawan ng hayop na nakukubli sa kadiliman. Ang kanilang pagsubok ay sumasaklaw sa personal na pagpapakumbaba at pagtatapat. Kabilang dito ang pagkilala na si Daniel ay pinagkalooban ng pagkaunawa sa mga panaginip at mga pangitain, sapagkat kung tatanggihan nilang pakinggan ang tinig ni Daniel na sumisigaw sa ilang, gaya ng mga tao noong mga araw ni Cristo na tumanggi sa mensahe ni Juan Bautista.

Ipinabatid sa atin ni Sister White na ang mga aklat ni Daniel at ng Apocalipsis ay nagkukumpleto sa isa't isa, at ang salitang "complement" na kanyang ginamit ay nangangahulugang dalhin sa kasakdalan. Noong katapusan ng Hulyo 2023, sinimulan ng Leon mula sa lipi ni Juda na alisan ng tatak ang Apocalipsis ni Jesu-Cristo, gaya ng Kanyang ipinangakong gagawin bago magsara ang probasyon. Sa paggawa nito, itinukoy Niya ang mga katotohanang biblikal na dati nang wastong nauunawaan, subalit ngayo'y dapat maunawaan sa konteksto ng mga huling araw.

Isa sa mga katotohanang iyon ay ang dalawang saksi ng Apocalipsis labing-isa. Isa pa ay ang kasaysayang siyang ganap na katuparan ng “pitong kulog” ng Apocalipsis sampu. Inihayag niya ang mga katotohanan mula sa mga banal na linya ng reporma na tumutukoy sa pagkakadismaya noong Hulyo 18, 2020. Ginamit niya ang apat na panandang-daan na nasa bawat isa sa mga banal na linya ng reporma, na naglalarawan sa kasaysayan ng pagkakaloob ng kapangyarihan sa unang mensahe hanggang sa paghuhukom, sa isang paraang bago rito ay hindi kailanman nakilala. Ang ikalawang kabanata ng Daniel ay nagdadala ng marami sa mga kaisipang ito sa kasakdalan, bagaman ang mga malalalim na katotohanang ito ay nakakubli sa kadiliman sa mga tumatangging kainin ang metodolohiyang tinutukoy bilang Alfa at Omega.

Sa pagwawakas ng pag-aaral na ito hinggil sa ikalawang kabanata ng Daniel, ay ating ibuod at iugnay ang ilan sa mga katotohanan at mga panandang-daan na ginawang ganap sa pamamagitan ng ikalawang kabanata ng Daniel. Sa paggawa nito, kinikilala natin na ang lihim na inihayag kay Daniel sa pangitain sa gabi ay kumakatawan sa mismong mga katotohanang ito.

Ilalahad namin ang buod at konklusyon sa susunod na artikulo.

"Ang Panginoon ay may mga itinalagang kasangkapan upang harapin ang mga tao sa kanilang mga kamalian at mga pagtalikod. Ang Kaniyang mga mensahero ay isinusugo upang maghatid

ng tahas na patotoo, upang pukawin sila mula sa kanilang natutulog na kalagayan at upang buksan sa kanilang pagkaunawa ang mga mahalagang salita ng buhay, ang Banal na Kasulatan. Ang mga lalaking ito ay hindi lamang dapat maging mga tagapangaral, kundi mga ministro, mga tagapagdala ng liwanag, mga tapat na bantay, na makakatanaw ng nagbabantang panganib at babalaan ang bayan. Dapat silang maging kawangis ni Cristo sa kanilang maalab na kasigasigan, sa kanilang maingat at mahinahong pakikitungo, sa kanilang sariling pagsisikap—sa madaling sabi, sa buong kanilang ministeryo. Dapat silang magkaroon ng buhay na ugnayan sa Diyos, at maging lubos na pamilyar at bihasa sa mga propesiya at sa mga praktikal na aral ng Lumang Tipan at Bagong Tipan, upang makapagdala sila mula sa kaban ng kayamanan ng salita ng Diyos ng mga bagay na bago at luma." Testimonies, tomo 5, 251.